

Hizb-ut Tahrir

Lübnan Vilâyeti

Medya Bürosu

Allah, sizlerden îmân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halîfe kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halîfe kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Artık her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. [Nur 55]

- Basın Açıklaması -

Sad-el Beled Gazetesi'ne Reddiye

H. 08 Cumâde'l Ülâ 1427

M. 04 Haziran 2006

Lübnan'da faâliyet gösteren medya organları yönetimindeki muhterem yetkililer ve yazarlar,

es-Selâmu 'Aleykum ve Rahmetullâhi ve Berakâtuh,

Sad-el-Beled Gazetesi'nin yazarlarından biri olan John Azîz'in, **Hizb-ut Tahrir**'e karşı kışkırtıcı bir makâle yazmasından sonra gazeteye gönderdiğimiz reddiyenin metnini sizlere sunuyoruz.

Bilindiği gibi, iletişim kurulmasına ve ısrar edilmesine rağmen bu gazete şu ana kadar bunu yayınlamayıp oyalama yoluna başvurmuştur. Bu durum, gazetenin gönderdiğimiz reddiyeye yönelik tutumunu yansıtmaktadır.

Eymen Ahmed Raûf el-Kâdirî

Hizb-ut Tahrir

Lübnan Vilâyeti

Medya Bürosu Başkanı

Tel: +(961) 03-77-67-92 Faks: +(961) 05-60-17-14 E-mail: akadri@hizb-ut-tahrir.info

Reddiye

Üstâz John Azîz'in 30.05.2006 tarihli Sad-el Beled Gazetesi'nde, **Hizb-ut Tahrir**'e bilgilendirme ve haber verme hakkının tanınmasına itiraz eden makâlesini mütalaa ettim.

İnsanların bu duruma itiraz etmesini beklerdim ama bu itiraz eden insanların en sonuncusunun John Azîz olmasını beklerdim. Çünkü kendisi, çoğu kez çalışma hakkımızı savunan, basın toplantılarımıza destek veren ve Hizb'e izin verilmemesine karşı çıkan Lübnan'daki İnsan Hakları ve İnsânî Hak Derneği üyesidir. John Azîz'den, Hükümetin bugüne kadar bilgilendirme ve haber verme hakkının Hizb'e tanınmasını neden geciktirdiğini İçişleri Bakanı'na hitâben yazması beklenirdi, yoksa kânunun uygulanmasına, bilgi edinme ve haber alma hakkı tanınmasına itiraz mâhiyetinde yazması değil!

Bundan dolayı Üstâz John Azîz'in bilgilendirme ve haber verme hakkının Hizb'e tanınmasına itiraz etmesi sürpriz olmuştur. Beni dürten o yazısını yazmamış olsaydı, kendisiyle ne sıcak hatta ne de soğuk bir tartışmaya girerdim.

Bununla birlikte bazı tutuklanma dâvâlarımızda bizimle birlikte tavır almasından ötürü üyesi olduğu derneğin hatırına, güzel bir reddiye sunarak hafif bir yürüyüş yapacağım.

Allah'ın ismiyle başlıyor ve diyorum ki:

Üstâz John Azîz, Sad-ul Beled’de **Hizb-ut Tahrir’e** bilgilendirme ve haber verme hakkının tanınmasına itiraz eden bir yazı yazmış, bunu da zikrettiği bulanık gerekçelere dayandırmıştır. Bunlardan bazıları şöyledir:

“*Hizb-ut Tahrir Hilâfet’e çağırılmaktadır*” demiştir. Kendisi Hizb’in Müslümanların beldelerinde **Hilâfet’e** çağırıldığını bilmektedir. Aynı şekilde Komünizme çağrıda bulunan izinli partiler bulunduğunu da bilmektedir. Peki, nerede? Müslümanların beldelerinde! Avrupa ve Amerika ile işbirliği yapılmasına çağıran izinli partilerin bulunduğunu da bilmektedir. Peki, nerede? Müslümanların beldelerinde! ... ve tüm bu partiler izinlidir!

Dal, her cins kuşa helâldir de bülbüllere haram mıdır?!

Kaldı ki Gazeteci John Azîz’in işitmeye dayanamadığı **Hilâfet**, gölgesi altında gayri-muslimlere başka hiçbir yerde bulamadıkları âdil ve tertemiz bir hayat sağlamıştır. Uzatmamak için iki örnekle yetineceğiz:

eş-Şâm Hristiyanları, kendileri gibi Hristiyan olan Haçlılara karşı **Hilâfet’in** yanında yer almışlardır. Bu, o Hristiyanların, kendi dinlerinden olan Haçlıların yanında bulamadıkları âdil ve tertemiz bir hayat bulmalarından dolayı değil midir? “*O Hristiyanlar topraklarını “yurtseverlik” adına savunmuşlardı, yoksa Hilâfet’in ve nizamının adâletinden dolayı değil!*” diyebilirsin. İyi de vakıanın bunun aksinedir! Çünkü Haçlılar, o Hristiyanları topraklarından kovmak için gelmemişlerdi. Bilakis onları orada bırakmışlardı. Hatta Hristiyanlara dokunmadan sadece Müslümanlar ile savaşmak için geldiklerini onlara göstermeye uğraşmışlardı ki yanlarında yer alsınlar. Buna karşın eş-Şâm Hristiyanları Müslümanların yanında yer alıp kendi dindaşlarıyla savaşmışlardı. Buradan da gerçek sebebin, **Hilâfet’in** ve **İslam Nizâmı’nın** onlara sağladığı adâlet olduğu apaçık görülmektedir.

İkinci örneğe gelince; Endülüs’ten kaçan ve oradan kovulan Yahudiler, **Hilâfet’ten** başka kendilerini barındıracak bir sığınak bulamamış, Osmanlı Hilâfet Devleti onları barındırmıştı. Fakat onlar kendilerini barındıran Müslümanlara güzellik ile karşılık vermediler. Aksine **Hilâfet’in** yok olmasından sonra Filistin Mübârek toprakları üzerine çullandılar, işgâl ettiler ve görüp işittiğiniz gibi orada bozgunculuğu çoğalttılar.

Hristiyanlar ise **Hilâfet’in** kendilerine sunduğu adâlete ve huzurlu hayata güzel bir karşılık verip Müslümanlar ile birlikte tek hadârat, tek tâbiyet ve tek azîz komşuluk içerisinde yaşamayı sürdürdüler... Çok azı müstesna, Ey Üstâz John! Ve biz, senin o azınlıktan olmanı istemeyiz.

Hizb-ut Tahrir’in çağrıda bulunmasına köpürdüğü **Hilâfet’in** nasıl olduğunu gördün mü?

Yine John Azîz diyor ki: “*Hizb-ut Tahrir’e Müslümanlardan başkası üye olamıyor.*” Kendisi de biliyor ki Lübnan’da Müslümanlardan başkasını üyeliğe kabul etmeyen partiler olduğu gibi, Hristiyanlardan başkasını üye kabul etmeyen birçok partiler de vardır ve biliyor ki bunların hepsi de izinlidir.

Ve şöyle diyor: “*Hizb-ut Tahrir, Müslümanın inancında hür olmadığını, dinden döndüğünde tevbe etmesi, aksi takdirde öldürülmesi gerektiğini düşünmektedir.*” Demek ki John, Müslüman’dan dinini dilediği şekilde oynadığı bir oyuncak haline getirmesi istemektedir. John’un bu sözünü bundan öte başka şekilde yorumlamak istemiyoruz. Zira biz onun bu makâlesinin ardındaki gerçek dürtüyü açıklayacağız.

Ve şöyle diyor: “*Hizb-ut Tahrir, Amerika ile, Rusya ile, İngiltere ile ve Fransa ile işbirliğini tümüyle yasaklamaktadır.*” Sanki o, bu devletlerin sebep olduğu ve olageldiği musîbetleri hiç hissetmemekte!

Yine Hizb’in kitaplarında, mülkiyetlerin üç tür olduğu, bunların ferdî mülkiyet, devlet mülkiyeti ve kamu mülkiyeti olduğu ve bunların tümünün İslam’da ayrı ayrı değerlendirilerek korunduğu şeklinde geçenleri belirtmek yerine, Hizb’in ferdî kuruluşları haram saydığını söyleyerek ekonomiden ve menkulden bahsetmektedir... İpini koparıp Sömürgeci Kâfir devletlere karşı Cihâd’a ve direnişe dil uzatmakta, devletlerarası ilişkilerden dem vurmakta, oradan Hizb’in tüm Müslümanları tek bir devlette, **Hilâfet Devleti’nde** birleştirme çalışmasını yermekte, sonra da Hizb’in tüm Müslümanların tek bir Ümmet olduğunu nasıl söyleyebildiğini garipsemektedir!

Hizb’in, İslam esası üzere kurulacak müstakbel devleti için bir anayasa koymasını hoş karşılamamakta, Hizb’in Dünya Bankası ve Devletlerarası Para Fonu [IMF] ile işbirliği yapmayı, devletlerarası ve bölgesel örgütlere katılmayı haram kılan siyâsetini eleştirmektedir!

Makâlesinin sonunda Hizb’in, kadının teberraucünü haram kıldığını zikretmeyi de unutmamaktadır.

Velâkin çok daha zavallı, içler acısı ve vahim olanı; Hizb’in çalışmasının tümüyle şiddet-dışı olmasına duyduğu öfkeden dolayı John Azîz’in neredeyse aklını oynatacak olmasıdır! Bu yüzden, Hizb’in şiddet-dışı

üsluplar kullanmasını, Hizb'in kitaplarında yazılanları, hatta Hizb'in amellerini ve faaliyetlerini inkâr etmek için makâlesinde fır fır döndüğünü görüyoruz. Ne var ki Hizb; tâkibatlara, hapsetmelere ve şehâdete varan iğrenç işkencelere rağmen, birçok üyesinin başına getirilenlere rağmen, kurulduğu günden günümüze kadar dâvetini yaymasında herhangi bir maddî eylemin tozuna bile bulaşmamıştır. Bilakis intikâmını almak için bile maddî üsluplara tenezzül etmeden, fikrî çatışma ve siyâsî mücâdele üzerinde sâbit kalmıştır. Herhangi birinden korktuğu için değil! Bilakis Hizb, İslâm'dan böyle anladığı içindir. Bu şekilde seyrini sürdürmektedir, birilerine sevimli görünmek için değil! Fakat John Azîz, bundan nefret etmekte, dolayısıyla komplo teorilerine ve zorlama yorumlara sığınarak şöyle demektedir: “*Hizb, zayıflık merhalesinde barışçıl üsluplar kullanmaktadır.*” Sonra kuvvetlenince, “... *diğer üsluplara ufuk açacaktır*” diye yazmaktadır.

Üstâz John'a soruyorum: Bugün bizi zayıflık merhalesinde mi, yoksa kuvvet merhalesinde mi görüyorsun? Eğer zayıflık merhalesinde isek, o halde üsluplarımız zaten barışçıl, şiddet-dışıdır. Eğer kuvvetlilik merhalesinde isek, kullandığımız hangi üslup barışçıl değildir, Ey Üstâz John?!

John Azîz, nihâyet makâlesinin sonunda ağzındaki baklayı çıkarıp soruyor: “*Hizb-ut Tahrir'e niçin izin verildi?*” Üstâz John Azîz'in neden böyle bir soru sorduğuna anlam veremiyorum? Kendisi, Lübnan'da yürürlükte olan Bilgilendirme ve Haber Verme [İctimaat-ı Umumiyye] Kânunu'nun farkında değil mi? Bu kânun, 1909 yılında yayınlanan Osmanlı Cemiyetler Kânunu'dur [Kânun-u Esâsî üzerinde yapılan değişikliklerden sonra 1909 yılında siyâsî partilerin ve derneklerin kurulmasına izin verildi. Buna göre herhangi bir siyâsî parti kurulduğu zaman devleti bilgilendirmek ve kurulduğunu haber vermek zorunda değildi. Kurulup faaliyete başladıktan sonra haber vermeyen partiler, cezâi yaptırımla karşılaşmayıp sadece partilere tanınmış haklardan mahrum kalıyorlardı]. Bu söz konusu kânunun vakiasına en uygun düşen parti **Hizb-ut Tahrir**'dir. Zira varlığı itibariyle gerçek bir siyâsî partidir. Yine hiçbir maddî, tâîfî, fırkacı, etnik, mezhepçi veya diğer herhangi bir çatışmaya girmemiştir. Oysa Hizb'in dışındakilerin çoğu kin ve nefret dolu maddî ve tâîfî çatışmalara girdiler ve girmektedirler, yani bu kânun ile çelişmektedirler ama onlar izinlidirler! Öyle mi, Ey Üstâz John?! Git, o kânunu oku da Lübnan partilerine uygulayıp hakikati gör, Ey Üstâz John!

Laf lafı açar: Git, Arap devletlerinde, hatta tüm dünyada yürürlükte olan Siyâsî Partiler Kanunu örneklerine bak ve partilerin kurulması için gereken şartları incele! Sonra da yalnızca bilgilendirip haber vermeyi içeren Osmanlı Cemiyetler Kânunu'na bak! Göreceksin ki kurulmak istenen herhangi bir siyâsî partiden bilgilendirip haber vermekten başka bir şey istenmemektedir... **Hilâfet Devleti**'nde, hem de zayıflık döneminde çıkarılan bu kânuna bak da İslâmî kanunlardaki adâleti gör! Orada, kurulmak istenen siyâsî partiden yalnızca bilgilendirip haber vermesi istenirken bugün siyâsî parti kurmak için kaç şart konulmuştur? Kaç tane, Ey Üstâz John?! **Hizb-ut Tahrir**'in çağrıda bulunmasına çıldırdığın ve işitmeye tahammül edemediğin **Hilâfet**'te, partilerin kurulmasına ilişkin kânunların nasıl olduğunu gördün mü?

Makâlemize basit bir soru ile son veriyoruz: John Azîz neden 180° dönmüştür? Dernekte iken çalışma hakkımızı savunduktan ve bize izin verilmemesine itiraz ettikten sonra, bugün ne oldu da halen aynı dernekte olduğu halde, bize bilgilendirme ve haber hakkı verilmesine bardaktan boşalırcasına öfke yağdırmaktadır? Artık bunu sormaya hakkımız olmaz mı? Ve soruyoruz: Üstâz John Azîz'in tutumunu değiştiren, üzerimize şiddetle oklar attıran nedir ve kimdir? Artık onu dürtükleyenin zanlarından ibâret olduğunu -ki zannın bir kısmı günahtır- düşünmemiz câiz olmaz mı?

Bununla birlikte Üstâz John'a, oklarını ölçülü savurmasını nasihat ederiz. Kaldı ki bize daha önce kendisinden daha şiddetli, daha güçlü, daha toplu, daha keskin oklar fırlatanlar oldu. Ancak o oklar, her defasında bumerang gibi geri dönüp atanları deldi. Biz ise dâvetimizde sapasağlam kaldık. Bu bilgilendirme ve haber verme hakkı olsun yada olmasın! Zira bunların hiçbirisi haktan herhangi şey ifade etmez!

Nihâyet bu gazeteci yazara bir soru daha sorup kapatıyoruz: Sürekli “Hizb-u Fitfit” deyip tekrarlamayı konuşma âdâbından mı görüyorsun? Yoksa “Tahrir” kelimesi, diline ve kulaklarına çok mu ağır geliyor, Ey Üstâz John?!

Hizb-ut Tahrir

Lübnan Vilâyeti

Medya Bürosu

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org
<http://radio.hizb-ut-tahrir.info> [Hizb-ut Tahrir Medya Bürosu Radyosu - Arapça]
Lübnan Vilâyeti Medya Bürosu, Telefon: +(961) 03 - 77 67 92 veya +(961) 03 - 09 44 04